

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121375582
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121375582.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: I. Q., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/X, H., štátna občianka SR, právne zastúpená I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX K., o zaplatenie 7.533,68 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 46Csp/52/2021-115 zo dňa 28.02.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi 4.254,32 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.2554,32 Eur (správne 4.254,32 Eur pozn. odvolacieho súdu) od 05.09.2020 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,94 %. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu (Q., a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 05.11.2014. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 10.000,- Eur, úroková sadzba 9,90 %. Žalovaná sa zaviazala splácať poskytnutý úver s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 132,14 Eur v počte 120 splátok vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.12.2014 s úhradou poslednej splátky 30.11.2024. V zmluva bola určená RPMN vo výške 10,36 %, priemerná RPMN 10,86 % pri celkovej výške nákladov spojených s úverom v sume 15.856,32 Eur. Listom zo dňa 06.09.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú aby uhradila pohľadávku banky, s ktorej úhradou je v omeškaní ku dňu 05.09.2018 vo výške 274,73 Eur. Listom zo dňa 21.09.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú, aby uhradila pohľadávku banky, s ktorej úhradou je v omeškaní ku dňu 20.09.2018 vo výške 412,49 Eur. Poslednou výzvou zo dňa 22.10.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú, aby uhradila pohľadávku banky, s ktorej úhradou je v omeškaní ku dňu 21.10.2018 vo výške 551,51 Eur. Poslednú výzvu žalovaná neprevzala v odbernej lehote a žalobcovi sa vrátila 13.11.2018. Následne listom zo dňa 22.12.2018 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že úver ku dňu 20.12.2018 zosplatil a vyzval žalovanú na úhradu celkovej sumy 7.916,32 Eur bezodkladne. Oznámenie žalovaná prevzala dňa 31.12.2018. Následne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.09.2020 postúpila Q., a.s. svoju pohľadávku voči žalovanej žalobcovi. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 17.09.2020 Q., a.s. oznámila žalovanej, že pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere bola postúpená žalobcovi

a že uvedený záväzok je možné od okamihu tohto oznámenia uhradiť výlučne plnením postupníkov. Úverovú zmluvu súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. V danom prípade právny predchodca žalobcu pohľadávku zosplatnil postupom v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 524 ods. 1 OZ (správne § 565 OZ), opakovane trikrát vyzval žalovaného ako dlžníka, ktorý bol v omeškaní s úhradou jednotlivých splátok na ich zaplatenie. Zároveň upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Za nedôvodnú považoval námietku premĺčania vznesenú žalovanou a ďalej sa zaoberal náležitosťami zmluvy o úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a skúmal, či právny predchodca žalobcu hodnotil bonitu žalovanej v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. Na podklade skutočností tak ako súd podrobne popísal v bode 37. odôvodnenia rozsudku dospel k záveru, že nedostatočným skúmaním bonity žalovanej právny predchodca žalobcu nespĺnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Sankcionoval preto poskytnutý úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol úver v sume 10.000,- Eur, žalovaná reálne uhradila 5.745,68 Eur, z čoho vyplýva, že jej dlh reálne predstavoval 4.254,32 Eur. Vo zvyšnej časti uplatnenej istiny a vyčíslených úrokov z omeškania súd žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na pomer úspechu a neúspechu strán v spore.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu doručila v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Vytýkala, že súd prvej inštancie uprednostnil nároky žalobcu nehľadiac na následky spravodlivosti. Zle sa vysporiadal so zosplatnením úveru a aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Namietala zosplatnenie úveru, že žalobca nepredložil doručku k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 22.12.2018 s podpisom žalovanej. Síce predložil doručku s podpisom, ale nie s jej. Takýto list o vyhlásení predčasnej splatnosti sa jej do rúk nedostal. Keď jej prišiel platobný rozkaz spolu s listinami, vtedy sa prvýkrát dozvedela o tomto liste. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 45 ods. 1 OZ a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 z 28.01.2011. Uvedeným postupom nedošlo k účinnému vyhláseniu predčasnej splatnosti predmetného spotrebiteľského úveru pred termínom jeho konečnej splatnosti. Súd sa nesprávne vysporiadal z aktívnou vecnou legitímáciou, nebol dodržaný zákon č. 129/2010 Z.z. § 17 ods. 1, keď pôvodný veriteľ neinformoval spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do 5 pracovných dní. Z uvedenia dátumu na oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 17.09.2020 vyplýva, že pôvodný veriteľ neinformoval spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do 5 pracovných dní, a teda žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný v spore. V tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp.zn. 12CoCsp/31/2021 zo dňa 20. januára 2022. Žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal jej nárok na náhradu trov konania.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Na pojednávaní pred odvolacím súdom sa žalovaná a jej splnomocnená zástupkyňa nedostavili, splnomocnená zástupkyňa žalovanej sa ospravedlnila zdravotnými dôvodmi, súhlasila s tým, aby odvolací súd pojednával v neprítomnosti žalovanej a splnomocnenej zástupkyne.

4. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, nakoľko ani námietky vznesené zo strany žalovanej v podanom odvolaní neboli spôsobilé spochybniť aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore.

5. V podanom odvolaní žalovaná nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v spore odvodzovala od dvoch skutočností, a to jednak, že jej nebolo do vlastných rúk doručené oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, resp. že podpis na doručke o prevzatí tohto dokumentu nie je pravým podpisom žalovanej a ďalej namietala, že jej oznámenie o postúpení pohľadávky nebolo oznámené právnym predchodcom žalobcu v lehote 5 pracovných dní. V súvislosti s odvolacími námietkami žalovanej odvolací súd za podstatné považoval, že všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ obsahom zásielky je právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. ako náhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Prejav vôle vyjadrený jednostranným právnym úkonom pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa

ocitne v sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť a právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí, je právne účinný voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať.

6. V podanom odvolaní síce namietala žalovaná, že doručku o prevzatí vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru nepodpísala, avšak nepoprela, nepredložila žiadne dôkazy, ktorými by spochybnila faktickú možnosť oboznámenia sa s predmetnou písomnosťou. V podanom odvolaní netvrdila, že sa predmetná písomnosť nedostala do sféry jej dispozície. Uviedla iba, že doručka nebola opatrená jej vlastnoručným podpisom. Podľa R 4/2021 pri doručovaní hmotnoprávných úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky adresátom - z toho vyplýva, že aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručený bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozície sféry adresáta. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Pre čas dôjdenia prejavu vôle ďalej platí, že prejav vôle musí dôjsť adresátovi v čase, v ktorom sa podľa obvyklých okolností mohol s obsahom prejavu vôle oboznámiť, záleží teda na tom, kedy adresát mal a mohol predpokladať prijatie prejavu. Ak nedôjde k reálnemu doručeniu listiny, platí, že nastávajú účinky s ňou spojené momentom, keď adresát nevyužil objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom pri listinných zásielkach doručovaných prostredníctvom poštového podniku dňom uloženia zásielky na pošte. V prejednávanej veci bola zásielka žalobcom doručovaná na obvyklú adresu žalovanej, teda dôjdením hmotnoprávneho úkonu do dispozície sféry žalovanej ako adresáta sa zavŕšil proces účinného doručenia právneho úkonu. Pokiaľ v podanom odvolaní ďalej namietala, že jej oznámenie o postúpení pohľadávky nebolo právnym predchodcom žalobcu oznámené, resp. doručené do 5 pracovných dní tak, ako to vyplýva z ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., je potrebné uviesť, že nedodržanie takejto lehoty nemá za následok stratu aktívnej vecnej legitímácie. Ide o poriadkovú lehotu, nedodržanie ktorej zákon bližšie nesankcionuje, v konaní bolo jednoznačne preukázané, že právny predchodca žalobcu opakovane upozornil žalovanú na omeškanie s úhradou jednotlivých splátok, upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, úver napokon vyhlásil sa predčasne splatný v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, § 565 ods. 1 OZ. V konaní tiež bolo preukázané, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátok viac ako 90 dní, a teda boli splnené i podmienky pre postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt (§ 92 ods. 8 zákona o bankách).

7. Vo väzbe na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, odvolací súd toto ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

8. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, v nadväznosti na čo mu odvolací súd priznal vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

9. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)